

Grundläggande statistik - Kleiner münsterländer

Registreringar

Tabell IV: Antal registreringar avseende hundar av rasen Kleiner münsterländer.

	2013	2014	2015	2016	2017
Antal svenskfödda kullar	23	13	26	25	28
Antal svenskfödda valpar	176	91	190	182	198
Antal valpar/kull	7,7	7,0	7,3	7,3	7,1
Registrerade tikar (varav import)er	79 (3)	58 (9)	105 (5)	94 (4)	100 (2)
Registrerade hanar (varav import)er	82 (3)	52 (8)	108 (4)	103 (5)	104 (4)

Antalet registrerade hundar baseras på registreringsår, inte födelseår. Antal hundar som registreras per år och antal hundar som föds per år kan därför inte jämföras.

Jaktprov och egenskapsbedömningar

299 (311) starter på fält ledde till 84 (122) pris, varav 24 (28) till 1:a pris, 53 (77) till 2:a pris och 7 (17) till 3:e pris.

Tabell V: Egenskapsvärden för Kleiner münsterländer.

År för reg.	Fart	Vidd	Reviering	Följsamhet	Vattenpassion
2015	66	49	36	62	67
2016	57	46	41	71	70
2017	58	52	46	74	59

I tabellen anges frekvensen i % för det optimala värdet (4) för egenskapen.

På Fullbruksprov har 11 (6) startat varav 3 (2) 1:a pris, 2 (0) 2:a-pris och 3 0-pris. 1 Fullbrukschampionat har utdelats under året. På viltspårprov har 78 starter genomförts, dessa är fördelade på 41 i anlagsklass varav 33 godkända, och 37 i ÖKL varav 23 till 1:a pris, 7 till 2:a pris och 4 till 3:e pris. 5 viltspårshampionat under året.

Totalt har 8 (16) hundar genomfört BPH, Beteende- och personlighetsbeskrivning hund.

Hanhundsanvändning

Till de 28 (25) kullarna under år 2017 (2016) var 24 (21) olika hanhundar fäder. Till årets (fjolårets) kullar användes 14 (13) svenskfödda hanar, 2 (2) danskfödda hanar, 2 (3) tyskfödda hanar, 1 (3) norskfödd hane, 1 (0) finskfödd hane samt 1 (1) nederländsk hane.

För att inte riskera att otillbörligt försväva den genetiska avelsbasen rekommenderar SKK att en enskild hanhund inte bör vara far till fler än ca 5 % av de valpar som registreras under en 5-årsperiod (en generation). För rasen Kleiner münsterländer innebär detta att år 2017 bör en hanhund inte bli far till fler än ca 40 valpar i Sverige.

Följande hanhundar är i Sverige far till fler än 39 avkommor (5 %):

SE49131/2010, HERRSKAPETS I-KURBITS	72 avkommor
S34640/2005, KÖLRIPANS ALFONS	55 avkommor
S37802/2003, PETO'S IROS	54 avkommor
S55010/2002, QOURUMS TARRAS	53 avkommor
S37925/2004, THULE-GOTHIA	41 avkommor

Följande tikar är i Sverige mor till fler än 39 avkommor (5 %):

S63696/2003, EISCHA VOM KIEFERNWALDE	48 avkommor
S64740/2003, NOUGAT	45 avkommor
S18189/2005, CORA VOM FORSTWEG	39 avkommor
S10661/2006, GORA VOM KIEFERNWALDE	39 avkommor
S32618/2006, HYLTEBÄCKENS DIAMANT	39 avkommor
S16065/2006, PRIHAN SISU	39 avkommor

Följande hundar har mer än 72 barnbarn:

	Avkommor	Barnbarn
S27068/2003, ROGSTABERGETS JACKSON BROWNE	33	160
S39927/97, GREIF VOM FLONING	73	148
S37802/2003, PETO ´S IROSS	54	133
S55010/2002, QUORUM ´S TARRAS	53	123
S64740/2003, NOUGAT	45	123
S17542/2002, DARGO VOM SCHÜTZENKNAPP	55	122
S23905/92, ORRESTA ´S ANEMONE	24	121
S11992/95, BOBBY	53	120
S10661/2006, GORA VOM KIEFERNWALDE	39	117
DK10085/95, ILLEBÖLLE ´S ARCO	37	115
S16567/96, CAPRICE	22	102
N17397/00, ROTUAS G-TINDRA	30	100
S58561/2000, BIGGS VOM RUGEN END	31	97
S38139/91, LIZA-MINELLI	32	81
S24192/97, SÖHÖJLANDET ´S BELLA	39	77
S39679/92, CARO	24	77

Inavelsläget

För Kleiner münsterländer var rasens genomsnittliga inavelsgrad 0,7 % beräknad över 5 generationer. Således² gäller för Kleiner münsterländer att man ligger under 1 % vilket följer målsättningen.

Sjukdomar

Tabell VI: Resultat avseende höftledsröntgen för svenskfödda Kleiner münsterländer.

	2012	2013	2014	2015	2016
HD grad A	36	41	25	51	25
HD grad B	13	12	3	19	2
HD grad C	1	3	1	5	2
HD grad D	1			1	
HD grad E					
Totalt antal undersökta	41	56	29	76	29
Andel HD grad C-E (%)	4,0 %	5,4 %	3,4 %	7,9 %	6,9
Snittålder för undersökning (månader)	22	21	21	20	17
Antal födda	171	176	91	190	182
Andel röntgade av födda (%)	29,8 %	31,8 %	31,8 %	40,0 %	15,9 %

² Den maximala inavelsökningen en ras bör tillåtas ha är 2,5 %, medan 1 % anses representera en tillräckligt låg inavelsökning för att inte långsiktigt äventyra den genetiska hälsan hos rasen, med mycket liten risk för tillkommande genetiska skador.